

BRUNNEMSCHE COURANT

DINGSDAG 23 AUGUSTUS.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal weks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

het bestuur vreest de grondwet te schenden, wanneer het bij de bevestiging van de wetten raad inneemt.

De ontwerp van wet bij de scheeps-soldijen, en de verantwoordelijkheid, met eene meerderheid van twee stemmen, de goedkeuring der wetgeving magt verwerft, heeft zich eene zonderlinge van het bestuur geopenbaard.

Wanneer het bestuur en de rekenkamer had een verschil geopenbaard over de verrekening der scheeps-soldijen. Ten einde daaraan te ontmoeten werd er een ontwerp van wet voorgedragen aan de Kamer, welke niet zonder reden groot

in die voordragt zag, wenschte ook met het oordeel der rekenkamer bekend gemaakt te worden, die, in eene zaak, zoo geheel tot haren afkeer werkkring behoorende, gerekend moest worden de beste inlichtingen te kunnen geven.

Maar helaas! dat was gekwetste majesteit jegens de ministers. »Was het voor de centrale afdeeling luidde het antwoord der regering, bij de verordeningen, schijnt het, tot tekst gekozen door de Kamer, »bevreemdend te zien, dat de algemeene rekenkamer ten aanzien der ontwerpelijke wetten niet gehoord te zijn, de regering aarzelt niet te bevestigen, dat de mededeeling van dat ontwerp bij haar eene gelijke aandoening heeft te onderbrengen.» En welke zijn nu de redenen, die bij de regering zoo veel aandoening te weeg brengen? Men lette er aandachtig op en zal hare onbegrijpelijkheid moeten erkennen. »Bij de grondwet is bepaaldelijk aangewezen uit welke magten de wetgevende magt zal zijn zamengesteld, zoo mede de grens der bevoegingen voor het onderdeel van dezelve, en nergens wordt eenigzins van bepaling aangetroffen, dat de algemeene rekenkamer een deel der wetgevende magt eerenmin der uitvoerende magt zal uitmaken, hetgeen het geval zou worden, wanneer de regering, bij voordragten van wet als de tegenwoordige, of waarbij eenigzins het beheer van de staats-geldmiddelen is betrokken, het daaromtrent ingewonnen advies van gezegd collegie overziet.»

Risum teneatis!

De Staten-Generaal wenschten in dit geval den raad in te winnen, de voorlichting te genieten der algemeene rekenkamer. Daardoor, zeggen onze ministers, zoude de rekenkamer zich mengen in den werkkring der wetgevende magt. Raad en beslissing is bij hen dus hetzelfde. Wanneer men naar de staats-geloven vraagt, berooft men dan zich van zijn vrijheid om te handelen, gelijk men goed denkt?

Maar de grondwet bepaalt immers nergens, dat de rekenkamer een deel der wetgevende of der uitvoerende magt uitmaken zal en dus mag haar niet ingewonnen worden. Zoo is de redenering van het bestuur. Wat is die gevolgtrekking? Dan ware het misschien nog logischer te zeggen, de grondwet noemt het woord uitvoerende niet in het geheel niet, ergo bestaat er bij ons geen uitvoerende magt, alleen eene wetgevende magt, van welke de grondwet uitdrukkelijk spreekt.

De bekwaamste staatskundigen en staatsregt-leeraars denken, dat alle staats-instellingen of tot de wetgevende of tot de uitvoerende magt behoorden, van welke de wetten in twee groote deelen, regterlijke en administrative, vervalt. De rekenkamer moet dus ook tot eene van beide behooren. Ja, zeggen de ministers, er zijn wel slechts twee staatsmagten, wetgevende en uitvoerende, maar tot geen van beide behoort de rekenkamer. In het staatsregt der ministers is dit collegie, dat onder geen der beide hoofddeelen zijne plaats kan vinden, dus als niet bestaande. Hoe gemakkelijk, wanneer men zoo maar alles, wat hinderen kan, weg weet te redeneren.

Doeh het bestuur was te gevoelig aangedaan over het verschrikkelijk denkbeeld der Kamer, dat het aan eene zoo ongelukkige instelling als de rekenkamer, die achteraan sleepte, zonder tot een van de twee groote deelen der staatsmagt te behooren, raad zou vragen, dat het met deze krachtige woorden aan zijne verontwaardiging over dat gebrek aan constitutionele kennis der Kamer lucht gaf. »De regering schroomt niet te betuigen, dat zij »zou vermeenen ongrondwettig te handelen met dezen »weg te volgen. Een mogelijk ontstaand verschil »over het een of ander wets-ontwerp tusschen de »rekenkamer en de regering, waaromtrent de wet- »gevende magt zou te beslissen hebben, zou aan »eerstgemelde een aandeel in de regering geven, »geheel tegen de bedoeling der wet en den aard »harer instelling.»

Raad te vragen van anderen dan de grondwet voorschrijft, is dus ongrondwettig, is aan anderen een onwettig en onnatuurlijk aandeel in de regering geven.

Onze wetboeken zijn dus op de ongrondwettigste wijze in de wereld gekomen; ongrondwettig was het, toen de heer SCHIMMELPENINCK, in het vorig jaar, de adviezen van de staten der verschillende provincien over de hervorming van ons kiesstelsel vroeg; ongrondwettig was het, dat men commissien voor het onderwijs, voor de militia en schutterijen voor de geneeskundige wetgeving bijeenriep, ten einde haren raad in te winnen. Men droeg daardoor aan die commissien een onwettig en onnatuurlijk aandeel in de regering op.

Het bestuur schijnt dus het voornemen te hebben om aan niemand buiten de bij de grondwet aangewezen collegien meer om raad te vragen. Zijn eigen licht zal het voortaan den weg wijzen. Waar kan dan nog duisternis blijven heerschen? Men wachte zich liever tegen verblinding door al dien glans.

Het bestuur behoort nu wel in de eerste plaats die commissien te ontbinden, want deed het dat niet, dan handelde het immers ongrondwettig, dan gaf het aan die commissien een aandeel, even onwettig als onnatuurlijk, in de regering.

Zeldzaam verdienen de ministers zooveel lof, want zeldzaam gaven zij zoo groot een bewijs van zelfstandigheid en waardigheid. Men bewondert daarom ook de gepastheid, met welke de heer VAN DAM VAN ISSELT juist deze gelegenheid uitkoos, om hun deswege dien lof te geven. Niemand

weet zoo goed als dat geachte lid zijner tijd te kiezen. Dan vooral verdient een bestuur gepraesent te worden, wanneer het voor ongeoorloofd houdt om raad bij deskundigen in te winnen. Dat bestuur toont ware zelfstandigheid, dat toont waardigheid, hetwelk geloof van anderen niets te kunnen leeren, alleen in het uitsluitend bezit der wijsheid te zijn, zich gevoelig aangedaan betoont, wanneer men ook van anderen inlichtingen ontvangen wil. Dan vooral verdient het bestuur lof, wanneer het zoo schitterende blijken van zijne zuivere constitutionele begrippen, van zijne fijne oordeelkunde gaf als het onze weder bij deze gelegenheid.

Buitenlandsche berichten.

PRUISSEN.

Van den Rijn, 15 aug. Volgens een brief uit Brussel wordt daar, sedert eenigen tijd, in de hoogere kringen veel van eene nota gesproken, welke aan het Belgische kabinet uit Parijs is toegezonden, betreffende het ontworpen handelsverdrag met het tolverbond. Daarna moet op de groote verplichting van België jegens Frankrijk oplettend gemaakt, en de verwachting geuit zijn, dat men in Brussel geene verbindtenissen zou aangaan, waardoor de Fransche belangen benadeeld konden worden; in het tegenovergestelde geval zou men zich, hoezeer ongaarne, gedrongen zien zulke maatregelen te nemen, waardoor men in Brussel tot de overtuiging geraken kon, dat slechts in eene engere verbinding met Frankrijk het ware en duurzame voordeel van België te zoeken is. Daarbij was gevoegd, dat men in Parijs nooit opgehouden heeft, de opmerzaamheid daarop te rigten, hoe de gemeenschappelijke belangen der beide landen het best konden worden bevorderd. Het antwoord van het Belgische kabinet op deze Fransche nota moet voornamelijk gestrekt hebben om aan te toonen, dat de toestand des handels en der industrie het der regering tot pligt maakt, door verdragen met naburige staten deze, zoo veel mogelijk, op te beuren, te meer daar alle onderhandelingen met Frankrijk zonder gevolg zijn gebleven, en naar de door den minister van buitenlandse zaken in de Kamer der afgevaardigden afgelegde verklaring, ook zoo spoedig niet met een gunstigen uitslag zullen bekroond worden. Dat de Belgische regering overigens bij de onderhandelingen met het tolverbond in het minste niet bedoelt de Fransche belangen te benadeelen.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 19 aug. De minister van financiën heeft, in voldoening van artikel 3 der wet van 27 december 1840 (Staatsblad n°. 79), in verband met de bepalingen der wet van 19 juni 1843 (Staatsblad n°. 25), ter kennis van het algemeen gebracht:

- 1°. dat het bedrag der uitgegevene schatkist-bijlagen, op den eersten dezer maand, beliep f 11,979,900;
- 2°. dat onder dit kapitaal begrepen waren de volgende sommen, als:

uit de creatie v. 1 mei 1841, n°. 1502 . . . f 1600
 » 1 mei 1842, n°. 16, 176, en 177. » 200
 » 1 aug. 1842, n°. 1053 en 1054 » 2000

te zamen . . . f 2400

welke, op den vervaltijd, door de houders vereenigd zijn ter aflossing aan te bieden en thans dagelijks ten

kantore van den agent van het ministerie van financiën, te Amsterdam, kunnen ontvangen worden, edoch niet geene verdere bijbetaling van renten dan 12 maanden;

30. dat zich al verder onder het genoemde kapitaal bevond eene som van f28,000, uit de creëtie van 1 september 1842, waaromtrent door de houders, voor den eersten dezer maand geene keuze is uitgebragt, maar zij de aflossing met den 1sten september 1843 verlangen, en welke stukken mitsdien, op den verschijndag en vervolgens alleen ten kantore van gemelden agent zullen kunnen aangeboden worden.

Rotterdam, 19 aug. Men verneemt van goederhand, dat de in der tijd zooveel gerucht gemaakt hebbende zaak der rijks-ambtenaren, die voor weinige jaren hier ter stede, op vermoedens van ontrouw, werden gegijzeld en dadelijk van hunne posten ontzet, doch na eene gevangenis van negen maanden weder in vrijheid zijn gesteld, op grond dat er geene termen van beschuldiging bij het geregeld onderzoek gevonden waren, zich thans in handen bevindt van eenen der bekwaamste rechtsgeleerden in *Amsterdam*, ter verwerving van het op den grond hunner in vrijheidstelling hun toekomend pensioen; en dat dezelve waarschijnlijk in het laatste ressort door den Hoogen Raad zal worden beslist.

Maastricht, 18 aug. De pleidooijen in de zaak van *A. M. Coelen*, huissvrouw van *Cambier*, beschuldigd van moord; zijn gisteren begonnen en afgelopen.

Het openbaar ministerie heeft de oorspronkelijke beschuldiging van moord (assassinat) laten vallen, en na de zaak in het breede ontwikkeld te hebben, de toepassing geëischt van art. 311, 2de alinea van het wetboek van strafregt, daar het naar deszelfs meening, wetlig en overtuigend bewezen is, dat de beschuldigde aan den jongen *Cambier* met voorbedachten rade slagen en verwondingen heeft toegebracht.

De verdediger der beklagde, het woord bekomen hebbende, maakte in zijne inleiding opmerkzaam op het vreemdsoortige des misdrijs, en de ongunstige meening, welke daardoor tegen de beschuldigde ontstaan is; vervolgens tracht hij te betoogen, dat de daadzaken niet bewezen zijn, 2o. dat het niet bewezen is, dat de beschuldigde dezelve zou hebben gepleegd, en 3o. dat in ieder geval het openbaar ministerie dezelve onjuist heeft gekwalificeerd, en er slechts eenvoudige mishandeling zonder voorbedachten rade bestaat.

Na eene zeer levendige re- en dupliek van het openbaar ministerie en des verdedigers, heeft het hof de uitspraak van deszelfs vonnis uitgesteld tot aanstaanden donderdag.

Batavia 3 april. Volgens berigt van den assistent-resident van Sumanap zijn, in den nacht van den 7den februari jl., aan de zuidzijde van het eiland *Gilie Genting*, twee rotsen uit zee opgekomen, welke, volgens ingewonnen berigten, met hoog water een voet *Rijlandsch* boven de zee uitsteken; men zegt, dat deze rotsen voor het eerst zijn gezien, nadat eene buitengewone deining van de zee was bespeurd, welke wordt toegeschreven aan eene zeebeving.

Brieven van *Baros*, ter westkust van *Sumatra*, deelen het volgende mede:

»Nadat zich om 11½ uur in den nacht van den 5den op den 6den januari eene zware aardbeving had doen gevoelen, zoodat de oudste menschen zich niet herinneren er eene gelijke te hebben bijgewoond en de grond op verscheidene plaatsen van een gebarsten was, deed men ongeveer ten 12½ uur in denzelfden nacht een geweld hooren, als of een sterke wind uit het z. w. kwam opzetten. Kort daarop scheen het als of de masten der in de rivier liggende prauwen braken, en toen elk beangst naar buiten vlugte, bespeurde men, dat de zee met eene groote golf opgelopen was. Terwijl men zich spoedde om het binnenland te bereiken, keerde de zee weder eveneens plotselings terug en hoorde men het prauwvolk om hulp roepen. Niemand verloor daarbij het leven, doch vele lieden zijn in armoede gedompeld door de verbrijzeling der prauwen, van welke drie op 1922 voeten van hunne ligplaats binnenlands ingeworpen zijn, nadat zij alle hunne ankers verloren hadden. De schokken der aardbeving duurden op den 5den januari nog steeds voort en verkeerde de bevolking in de grootste ongerustheid. Ook op zee moet de beroeting zich hevig hebben doen gevoelen, daar volgens berigten twee *Ajinesche* prauwen op den 4den van *Troemon* vertrokken, meer dan twee mijlen door den golfslag waren weggeworpen.

— Wij hebben *The Friend of China and Hongkong Gazette* van 9 en 16 februari H. ontvangen;

en ontleenen daaraan de navolgende proclamatie van den keizerlijken commissaris *Elépo*.

»*Elépo*, keizerlijke hooge commissaris, generaal van het garnizoen van *Canton*, voormalig minister, enz., enz., en gerechtigd tot het dragen van den rooden gordel, — vaardigt met aandrang de navolgende duidelijke bevelen uit.

»Nademaal twee jaren zijn verlopen, sedert de *Engelschen* voor het eerst de wapenen opvatteden, heeft het thans onzen Grooten Souverein behaagd, met eene mildheid, groot als die des hemels en met eene algemeene goedheid, die geene uitsluiting kent, hen met zachtheid te behandelen en hun eene vernieuwing hunner vroegere handelszaken toe te staan, — ten einde dit volk te verlossen uit de droefheid en het lijden, waarin hetzelfde is gedompeld geworden. En de genoemde *Engelschen* hebben, van hunne zijde, hunne wapenen onmiddellijk neergelegd, medegesleept door deze handelwijze, den invloed van beschaving volgende en den strijd eindigende.

»De hooge commissaris is, ter gehoorzaming van de keizerlijke bevelen, te *Canton* gekomen, opdat hij in overeenstemming met den gouverneur-generaal *Ke-Kung* en den gouverneur *Liang-Puochang*, over de regelingen voor de heffing van regten, enz., zoude beraadslagen en ontwerpen, en al de ten gevolge van den vrede te maken schikkingen zoude beramen. Alzoo zal van nu voortaan rust heerschen langs de zee-kust, en zullen deze grenzen, na al de ondervonden beproevingen, kalme genieten. Onze aanzienlijken en ons volk verheugen zich hierover grootelijks en juichen, door dankbaarheid gedrongen, over de keizerlijke goedheid. Jegens de *Engelschen* zullen zij hunne vorige vijandschap afleggen, en alzoo alle aanleiding voor toekomstige twisten wegnemen. Want het is daarvoor, dat wij de keizerlijke bevelen ontvangen hebben en daaraan gehoorzamen willen, en niet alleen om aan de van verre komende vreemdelingen toe te geven.

»Doch, wat was de oorzaak, dat in de eerste week van december ll., een twist begon, waaruit een hevige strijd voortvloeide, zoodat zelfs eenige der verblijfplaatsen der vreemdelingen werden in brand gestoken en verteerd, en dat in hunne onderlinge vijandelijkheid van beide kanten menschenlevens betreurd werden? Het blijkt, dat uit eene voortzetting van den oorlog met deszelfs ellende, gedurende de laatste jaren, de gevoelens van vijandschap en verontwaardiging zoo diep wortel geschoten hebben, dat het dwaze volk, met het voornemen om zich te wreken, het werktuig werd in de handen van eervergeten menschen, om dezen in de gelegenheid te stellen van te rooven en te plunderen; zoodat, ofschoon daartoe van de zijde der vreemdelingen wel eenige aanleiding gegeven was, thans van de zijde des volks eene misdadigheid heeft bestaan, die bestraffing verdient. De plaatselijke autoriteiten hebben daarom last bekomen, om deze eervergeten brandstichters en plundersaars met strengheid in hechtenis te nemen, opdat zij behoorlijk de straf mogen ontvangen, die de wet bepaalt.

»De hooge commissaris heeft verder een gerucht vernomen, hetwelk behelst, dat de voornamen en geleerden des lands uit de omstreken van *Canton*, in stilte handelende, met voornemen om eene bende vaderlandslievende soldaten op de been te brengen, ten einde wraak te nemen over dezen twist, een genootschap van moed en trouw hebben opgericht. Verscheiden dezer voornamen en geleerde personen hebben zich onlangs bij den hoogen commissaris vervoegd, om hunne diensten in geval van oorlog aan te bieden. Deze zaken hebben in der daad plaats gehad, ten gevolge van den indruk van het oogenblik, ontstaan door eene opwelling van trouw en vaderlandsliefde. Doch zij zijn lijn lijnrecht strijdig met het heilig oogmerk van onze verheven souverein, strekkende om de van verre komende lieden lief te hebben, en diegenen welke hem gehoorzaamheid betoonen, wel te behandelen, — zij zijn ook niet minder in strijd met zijne genadige begeerte, dat de vijandelijkheid ophoude en de handel op nieuw bloeije.

»Het volk van *Canton* is uit deszelfs aard niet toegewend en zeer gehecht aan zijne voorregten; het is dapper, wanneer, het voor eene rechtvaardige zaak ten strijde wordt geroepen; het is streng gehecht aan deszelfs gegeven woord, en waar dat verpand is ontziet het deszelfs leven niet; het handelt dikwerf zender behoorlijk op de gevolgen te letten, en neemt in een oogenblik de toevlugt tot geweldadige maatregelen. Zulke gezindheden zijn dikmaals de bronnen van veel goeds, doch zij zijn tevens de oor-

zaak van veel kwaads. Bij voorbeeld, wa vaderlandslievende soldaten, die de aannemings tracht hebben bijeen te brengen, onlangs met volking te zamen schoolden en eenige der factorijen verbrandden, was het volk, hetwelk de zaak betrekken werd, van verschillende gezindheden en aangespoord door verschillende beweegredenen, zij wisten niet behoorlijk te overwegen alvorens te delen, en zagen ook niet op de gevolgen die konden voortvloeijen.

»Daarom, ten gevolge op de duidelijke bevelen, ke de hooge commissaris bij monde gaf aan de aanzienlijken en geleerden, die voor hem verschenen zijn, hij het al verder dienstig, opdat niemand van het onkundig zij aan deze grondbeginselen, om deze redere en duidelijke proclamatie nittvaardigen, tenner behoorlijke waarschuwing en vermaning.

»Aangezien gijlieden verklaart door gevoelens van trouw en vaderlandsliefde gedreven te worden, gij weten, dat gij niet anders dan gehoorzamen aan de keizerlijke bevelen, en moogt gij om redenen aanleiding geven tot eene vernieuwing der vijandelijkheden. Het is ongetwijfeld de eigenaardige trouw om elk geweld van onze stranden te waken, maar tegen den keizerlijken wil in te handelen eigendunkelijk van den regten weg af te gaan, is niet als trouw beschouwd worden. Den rijksadvastberadenheid weerstand te bieden, is voorzeker eene eigenschap van vaderlandsliefde, maar om aanleiding te geven tot oorlog en twist is daarvan verre verwijderd. Gij voornamen en anderen, die de heilige boeken lezen hebt, gij moet voor rede vatbaar zijn. Volgt voortaan deze bevelen op en prent dezelve bij alle gelegenheden onderdaneen in; toont het volk aan, dat wanneer huizen in brand steekt en rooft en plundert, dat niet is wat men voorgeeft te zijn — *rechtvaardige menschen*, maar wel dieven en vagebenden, en dat zal zeer gepast zijn om strenge voorbeelden te stellen tot afschrik voor zoodanige daden. Geene zachtheid zal getoond worden, hetgeen leiden zou om het kwaad verder te verspreiden.

»Het is thans bij het verdrag met *Engeland* bepaald, dat van nu voortaan de *Engelsche* vreemdelingen ons volk niet meer zullen beschimpen of benedigen; — en tevens, dat, zoo lang de *Engelsche* vreemdelingen vreedzaam leven en hunne bezigheden verdoen, ons volk hun geen stoornis of kwelling mag doen. Alzoo dus, wanneer men van binnen en buiten vreedzaam te zamen is, mogen de beide partijen zegen genieten van in volmaakte eendracht te leven, hetwelk de heilige keizer zelf zoo gelukkig heeft ten uitvoer gebracht.

»De hooge commissaris koestert de hoop, dat ons volk zijne goede bedoelingen niet zal tegenwerken, dat het zal waken tegen nieuwe oneenigheden en dat het aan allen eene volkomene zekerheid zal verschaffen. Dat een ieder beve en gehoorzame! Dat niemand hiertegen verzette!

Eene hoogst bijzondere proclamatie.

Taoukwang, 22 jaar, 12 maand, 25 dag.

(25 januari 1843.)

[Getrouwe vertaling.]

(was get.) *J. Rob. Morrison.*

Chinesche secretaris en tolk.

(was get.) *R. Thom.*

Assistent-vertaler en tolk.

Arnhem 20 aug. Op nieuw beginnen de *Duitsche* en vooral de *Pruissische* dagbladen eene hevige hoogst vijandige taal tegen *Nederland* te voeren, vele opzigten zelfs nog dreigender dan in het vorig jaar. Het zou ongeraden en verkeerd zijn het oog sluiten voor deze alles behalve vriendschappelijke stemming van *Duitschland* jegens ons. Het is niet nuttig er de aandacht op te vestigen, en hunne venlijke of vermeende grieven en bezwaren aan de landgenooten bekend te maken, ten einde maatregelen konne nemen, ter voorkoming mogelijke nadeelige gevolgen; wij deelen hieron een artikel mede uit het meest verspreide dagblad van *Duitschland* de te *Augsburg* verschijnende *meine Zeitung*, hetwelk maar al te zeer van die vijandige gezindheid getuigt.

Van den Wezer, 4 aug. Hetgeen als een vaderlandsche wensch algemeen ingang vindt, dat namelijk de *Duitsche* landverhuizing van nu af slechts *Duitsche* havens toegestaan en begunstigd zal worden, schijnt door verscheidene regeringen overwogen te zijn, en allengs door wettelijke bepalingen vastgesteld te zullen worden. Het zal een van overweging uitmaken bij de verhandelingen

centrale commissie voor de Rijn-scheepvaart, welke...
 in Mainz bijeenkomt. De bedrijvigheid, die...
 der Hollanders, hunne pogingen...
 van Wezel tot Bazel in te...
 opkomenden handelstak te bemagti-
 gen, heeft de kleinhandel aan zich te trekken, hun...
 te vermijden, staats-bankroet door de...
 van Duitschland met hunne onmetelijke...
 koloniale productie te verschuiven, terwijl zij van...
 Duitschland zoo goed als niets koopen. — overtraf-
 fen aller begrip, en zouden bijna tot eene vijandschap...
 tegen de Hollanders leiden, ongeveer zoo als Napo-
 leon voor de verbreking van den vrede van Amiens...
 Engelseman afzonderlijk vervolgde, of zoo...
 in de middeleeuwen de periodieke vervolging der...
 welke, hoezeer zij uit een philanthropisch oog-
 niet te regtvaardigen zijn, toch hunne goede...
 en onloochenbare gevolgen gehad hebben. In...
 daad, deze overstroming van Duitschland met...
 sche voortbrengselen snijdt den vroeger zoo...
 vanden handel van Duitschland met Noord-
 en de West-Indiën dagelijks meer af, en laat...
 Brazilië evenmin gedijen, zoodat de Duit-
 in zoo verre als het voor de over-
 landen werkt, met rasche schreden ten grave...
 alleen op den landdag der Rijn-provinc-
 daar overal verheft men zijne stem daarover,
 dat in Duitschland nog geene maatregelen worden...
 om eene offensieve handelspolitiek op te...
 volgen, terwijl alle staten, welke den zegen des...
 en van eene uitgebreide industrie...
 zich zelve voor oogen hebben, zoo als Eng-
 land, Frankrijk, Noord-Amerika, zelfs het ver-
 Spanje en de vrijstaten van Zuid-Amerika,
 politiek van beschermende regten huldigen!
 wordt het dertig jaren, dat de Hollanders...
 door nietige haarklooverij en woordsverdraaijing, zich...
 vermeten te betwisten. Het beroep op verdragen en juiste...
 van staats- en volkenregt, de herinnering...
 aan dat Holland volstrekt niets voor zich zelf...
 heeft, maar voornamelijk door Pruisisch geld...
 hersteld is geworden, bragten niets te weeg...
 der Duitse lankmoedigheid. Hoe kon...
 de jongste vermindering der Hollandsche...
 regten, als eene grootmoedige concessie laten...
 terwijl dezelve toch niets meer dan een...
 verzuicht tegen België is? Om veel ge-
 zijn reeds langdurige oorlogen ge-
 Holland gaat met onbegrijpelijke stout-
 heid voort, alle denkbare represailles te provoceren,
 slechts alleen een zwaar regt van invoer op alle Ne-
 derlandsche koloniale producten zal de taaije mijnheers...
 maken. De gewetenloosheid en geweldda-
 digheden van zeer vele Hollanders in den menschen-
 hunne Oostindische pestluichten, in het...
 en uitplunderen der Duitse landverhuizers,
 in het wederregtelijk tegnhouden der erfenissen enz.,
 zijn sedert lang bekend en tot een volksprek woord ge-
 worden. Behalve dit regt van invoer behooren ook de Hol-
 landsche zeehavens (even als de Fransche) aan de Duit-
 sche landverhuizers verboden, en daarheen geene passen...
 meer afgegeven te worden. Ik spreek slechts uit bil-
 lige verontwaardiging tegen de oude, onverbeterlijke...
 en aartsvijanden, en geenzins uit partijdigheid...
 der Hanze-steden, hoewel het onbetwistbaar is dat...
 by voorbeeld Bremen in ieder opzigt meer waarborgen...
 en groter voordeel aanbiedt dan eenige andere Euro-
 peische havens, zoowel wat de schoonheid, en veiligheid...
 der schepen als de voortreffelijke uitrusting en rijke...
 provisie van honorens de strenge scheeps-politie tegen...
 alle wettelijke betragt. Het is echter ook voor de groote...
 mak der eenheid van Duitschland even noodzakelijk...
 gewichtig, dat de door overbevolking veroorzaakte...
 landverhuizing slechts uit Duitse havens geschiede!
 Slechts dan worden de Duitse belangen behoorlijk...
 onder het oog gehouden, en slechts dan kan men...
 hopen op een vrees voor het gemeenzame vaderland wel-
 dadige terugwerking op de in zoo vele opzichten bedrukte...
 industrie. Gaat de Duitse landverhuizer op een...
 Duitsch schip, uit eene Duitse haven naar Noord-
 Amerika, zoo komt hij van zelf met zijne landgenooten...
 in aanraking, die hem met raad en daad zullen bij-
 staan. Hij wordt door de kapiteins en scheepsgezellen...
 en door de menigvuldige Duitse huizen in Baltimore,
 Philadelphia, New-York, New-Orleans enz. onderrigt,
 en hij de gewone of haren lief gewordene behoeften...
 het Duitse vaderland tot zeer lage vrachten ont-
 vangen, of op geneemde plaatsen zeer goedkoop kan...
 wissers heeft hij aan het Bremer expeditie-

huis in geval van erfenis of overmakingen van bloed-
 verwanten een' vertrouwden bemiddelaar. Hoe bitter
 ging het daarentegen met zoo vele arme Duitschers in
 Rotterdam, Havre, Hull en over het algemeen bij alle
 indirecte inschepingen over Engeland of Holland. Hoe
 velen zijn door Huller joden op het gruwelijkst uitgeplun-
 dard en van alle middelen beroofd, hulp- en radeloos
 als witte negers in de geëmancipeerde neger-kolonien
 ingesmokkeld, of zagen zich plotselings in Algiers,
 terwijl zij meenden ieder oogenblik bij broeders en
 bloedverwanten in Noord-Amerika te zullen aan-
 landen. Het is hoog tijd aan dit vreeslijk misbruik
 paal on perk te stellen, en vooral, het ondankbare,
 tergende Holland van den Duitse bodem uit te
 sluiten, den door hem tartend toegeworpen handschoen
 op te nemen en terug te slingeren, totdat wij duur-
 zame proeven van waarlijk veranderde gezindheid ge-
 geven hebben. Tot zoolang mogen ook de Hannoverse
 kruistogt-predikatiën tegen het tolverbond en Pruisen
 onopgemerkt worden gelaten; hoezeer zelfs met cijfers,
 maten en gewigten invoer en consumtie, hoeds poeds
 hebben uitgeoefend, en naar de verlangde uitkom-
 sten te verkrijgen, en de kusten-staten en handel-
 steden, af te schrikken en tegen het tolverbond in te
 nemen, is hun genoegzaam aangeloofd.

Men verneemt, dat Z. Ere. de nieuwe minister
 van financiën ten behoeve van 's rijks schatkist heeft
 afstaad gedaan van zijn tractement en zijne even eer-
 velle als hoogst moeijelijke betrekking gratis vervullen
 wil. Mogt dat voorbeeld bij velen eene krachtige op-
 wekking ter navolging zijn! (Kamp. Cour.)

Staatsbegroting 1844—1845. — Wet op de middelen.

RAMING.	
Benaming der middelen en inkomsten.	
A. Directe belastingen. — a. Grondbelasting: hoofdsom f 8,245,000, 2 opc. voor kwade posten f 164,900, 2 opc. vroeger door de gemeente genoten f 164,900, te zamen f 8,574,800. b. Personeel: hoofdsom f 4,900,000, 20 opc. f 980,000, te zamen f 5,880,000. c. Patenten: hoofdsom f 1,800,000, 28 opc. f 504,000, te zamen f 2,304,000. d. Belasting op de inkomsten wegens vaste goederen, renten en ambten f 5,300,000. f 22,058,800.00	
B. Accijnzen. — a. Suiker f 300,000; wijn f 780,000; binnenlandsch gedistilleerd f 2,900,000; buitenl. gedistill. f 200,000, te zamen f 4,180,000. b. Geslacht f 1,340,000; zout f 1,370,000; zeep f 850,000; bier en azijn f 380,000; steenkolen f 530,000, te zamen f 4,470,000. c. Turf f 850,000. d. Gemaaal f 3,000,000, te zamen f 12,500,000. 10 pCt. collectief zegel f 1,250,000; vervoerbiljetten f 70,000. f 18,949,900.00	
Opcenten op de accijnzen. a. Bedragende f 4,180,000; collectief zegel f 418,000; vervoerbiljetten f 70,000, te zamen f 4,668,000; 48 opc. f 2,240,640. b. Bedragende f 4,470,000; collectief zegel f 447,000, te zamen f 4,917,000; 38 opc. f 1,868,460. c. Bedragende f 850,000; collectief zegel f 85,000, te zamen f 935,000; 28 opc. f 261,800. d. Bedragende f 3,000,000; collectief zegel f 300,000; te zamen f 3,300,000; 23 opc. f 759,000. Totaal bedrag der opcenten op de accijnzen f 5,120,900 » 18,949,900.00	
C. Indir. belastingen. — a. zegel f 1,350,000. b. Registratie, gaffie en hypotheeken f 3,400,000. c. Successie-regten f 2,900,000, te zamen f 7,650,000; 38 opcenten f 2,907,000. » 10,557,900.00	
D. In- en uitgaande regten en scheepvaart-regten. — a. Regten op den in-, uit- en doorvoer f 3,400,000, 13 opcenten f 442,000. b. Regten op de granen f 300,000. c. Scheepvaartregten f 600,000. d. Vuur-, ten- en bakengelden f 200,000. » 4,942,000.00	
E. Regt van waarborg op de gouden en zilveren werken. f 130,000; 13 opc. na aftrek van de 10de verhooging, dus over f 118,182, f 15,363.66. » 143,362.66	
F. Domeinen. — a. Gewone domei-	

nen-tienden enz. f 830,500. b. Domein van oorlog f 44,500. c. Wagen en vaar-	1,562,000.00
ten f 687,000	1,400,000.00
G. Posterijen	500,000.00
H. Loterij	105,000.00
I. Jagt en visscherij	
K. Opbrengst van verkooping en verschillende ontvangsten. — a. Verkooping en restitutiën f 300,000. b. Vergoedingen van gemeenten, voor de invordering der opc. f 100,000. c. Inkomsten van entrepots f 20,000. d. Uitdeelingen op actiën in de Nederl. bank aan het rijk toebehoorende f 65,000. e. Inkomsten van de Staats-Courant f 36,000. f. Opbrengst van den arbeid in gevangenissen f 240,000. g. Verjaarde renten f 70,000. h. Restitutiën van voorschotten uit het fonds der nationale nijverheid f 60,000. i. Opbrengst van den ijk f 7,000. » 998,000.00	
L. Vaste rente op België. — De onvervreembare rente ten laste van België, bepaald bij § 17 van artikel 63 van het tractaat van den 5den novem-ber 1842	400,000.00
M. Uitkeering voor de renten, ten laste van de geldmiddelen der Overzeesche bezittingen. — a. Rente van het kapitaal, vermeld in artikel 2, der wet van den 24sten april 1836 (Staatsblad no. 11), groot f 140,000,000 f 5,600,000. b. Rente van het restant kapitaal, vermeld in artikel 4 derzelve wet, groot f 22,500,000, f 900,000. » 6,500,000.00	
N. Voorloopig beschikbaar op het vermoedelijk batig slot der koloniale administratie hier te lande	2,000,000.00
Totaal f 70,018,063.68	

Mengelwerk.

De valsche bruidgom.

In de nabijheid der reede van Toulon, op de westelijke glooijing der bergen, welke de spits van Coudon met de afgronden van Ollioules verbinden, treft men op iedere bergvlakte de prachtigste landhuizen aan. Allen hebben zij hetzelfde uitzigt: de zee, de reede, de schepen, — een boot en lagchend geheel. Des avonds vereenigen zich in het schoone jaargetijde de familiën op de terrassen dezer kleine villa's, om na de drukkende hitte des dags zich aan de uit de zee opstijgende koelte wat te verkwikken.

Juist vertoonden zich op den Johannis-avond van 1830 de eerste sterren boven den bergtop van Coudon, als er plotseling een kanonschot brulde, dat van den kant der haven van Lamalgur kwam, en welks knal in de diepte van het dal van Ollioules versterf. Gelijk een electrieke schok, was deze knal vergezeld van eenen schrik, die de vreugde van den langen, schoonen zomernacht der omstreek geheel en al verstoort. Overal op de terrassen, waar de jongelieden met elkander keuvelden, weergalmden de kreet: »Dat is een ontvlugte galci-boef." Iedere familie is in zulk geval er op voorbereid, eenen uit den kerker van Toulon osgebroken tijger, in menschenlijke gedaante, in haar midden te zien verschijnen.

Wanneer een oplettend toeschouwer den schrik had kunnen volgen en waarnemen, welke op het oogenblik van gezigt tot gezigt liep onder de gemelde gezelschappen, zou zoude hij met verwondering de rustige kalme opgemerkt hebben van eene enkele familie, die in een lustpriël van een' tuin zat, tusschen de reede en den berg Six-Tours.

Deze zorgeloosheid van enkele menschen, te midden des algemeenen schriks, was ligt te verklaren. Mevrouw DE WELLY en hare dochter ANNA waren eerst sedert een paar dagen van New-York te Toulon aangekomen, om eene belangrijke familie-aangelegenheid te regelen. Zij hadden een bevallig landhuis op eenigen afstand van de zee en van den algemeenen weg gehoord. Op het terras voor hetzelfde zaten met haar een oud dienaar en twee creoolsche vrouwelijke bedienden, toen het schot losbrandde. Geheel onbekend met dit sein, beschouwden zij het als iets niet ongevoons in een zeehaven, en lieten zich niet eenmaal in haar gesprek storen.

Het schot was geen toeval, maar het teekenen, dat

een misdadiger uit het *Bagno* ontvlugt was. Zekere **CARDAN**, wegens bigamie en valsheid in geschrifte gebrandmerkt en op de galeijen aan een medepligtige geklonken, had gedurende twee maanden met alle inspanning en geduld aan den ijzeren ring, die hem geboeid hield, gevijld, en in den loop van bovengemelden dag, terwijl zijn medgezel sliep, de laatste draden ijzers doen bezwijken en was ontvlugt. Zijn medepligtige, bij zijn ontwaken zich alleen ziende, verborg zich onder balken en hout, om, bij gunstige gelegenheid, eveneens te ontvlugten. Des avonds bemerkte men in het *Bagno*, dat beiden verdwenen waren, en nu gaf men het gewone sein, om ieder in de nabijheid op die omstandigheid opmerkzaam te maken.

CARDAN was dertig jaren oud, van welke hij er vier op de galeijen had doorgebracht. Hij was welgemaakt en zijne fijne manieren, gepaard aan een stout en onbeschaamd uiterlijk, verraadden den misdadiger uit den beschaafden stand, zelfs in het roode galeiboevenpak. Deze kleedding wierp **CARDAN** op zijne vlugt in de distelen. Slechts een hemd en een broek van gemeene stoffe aan het lijf, sprong hij met de behendigheid eens panthers door het veld en nam zijne rigting naar het naastbijgelegen landhuis, dat van mevrouw **DE MELLAN**. Aangekomen onder de hooge boomen, nam hij de plaatselijke ligging op met den alles-omvattenden blik eens roofdiers; klauterde met de vluheid eens mandrijs langs een aan den achterkant des huizes in den grond geplante paal in de eerste verdieping, sloop en tastte daar eenige minuten rond, en verwijderde zich met eenige geldstukken, die hij in eene opene lade gevonden en in het verste het beste papier gewikkeld had.

Met het aanbreken van den dag bevond hij zich op den vulkanischen berg *Evenos*. Hier koest hij van een schaapherder een jas, hoed en eenige schapen en daalde, dezelve voor zich heen drijvend, in de vlakte *Bausset* af. Zijnen weg vervolgende, welke van de *St. Anne-Kapel* naar de vlakte van *Cuges* leidt, groette hij de *gens d'armes*, die op verkenning uit waren, de met verlof rondlopende matrozen, de uit Afrika teruggekeerde soldaten, de goochelaars, kermislieden en wandelaars op den weg van *Toulon* naar *Marseille*. In de nabijheid dezer stad gekomen, liet hij zijne schapen loopen en trad, beschermd door de duisternis, ongehinderd de poort binnen. Spoedig had hij eene herberg gevonden en alzo eene rustplaats na eene inspanning van dertig uren.

Voordat **CARDAN** zich in zijne kamer ter rust begaf, wilde hij eerst eens onderzoeken, hoe rijk hij ware; want tot nog toe had hij zich den tijd niet gegund, om de den verigen avond gestolen geldstukken te tellen. Hij beschouwde het papier, waarin hij ze gewikkeld had, en bevond dat het twee brieven waren. Aanvankelijk las hij dezelve met onverschilligheid, daarna, echter, met eene belangstelling, die hem zijne vermoedelijkheid vergeten deed. De eene was geschreven van het eiland *Bourbon*, de andere van de *Kaap de Goede Hoop*; beide waren ondertekend **ALBERT DE KERRBRIANT**. De schrijver verwittigde in dezelve zijne spoedige aankomst, en schreef zooveel van de aanleiding en het doel zijner reis, dat **CARDAN** tot eene naarkeurige kennis kwam van de betrekkingen der familie, die hij bestolen had.

Mevrouw **DE MELLAN**, sedert twee jaren weduwe, had *New-York*, waar haar man gestorven was, verlaten en was na eene 20-jarige afwezigheid in haar geboorteland teruggekeerd, niet ten gevolge van het heimwee, maar wegens eene overeenkomst met den briefschrijver. De overledene **MELLAN**, een geboren *Bretagner*, was zijn vermogen oorspronkelijk verschuldigd aan de vriendschap van zekeren heer **DE KERRBRIANT**, die door de revolutie verarmd en door de restauratie niet schadeloos gesteld was geworden. **ALBERT**, de eenige zoon van dezen vriend, had dienst ter zee genomen, maar bevond, dat zijn lichaamsgestel niet tegen de moeijelijkheid van het zeemansleven bestand was. **MELLAN**, hiervan onderrigt, beschikte op zijn doodbed, dat zijne erfgenamen **ANNA** tegelijk met hare hand ook haar vermogen op den zoon des weldoeners zoude overbrengen. Zijne vrouw en dochter voegde zich beide zonder tegenspraak naar dien wensch. De moeder trad in eene briefwisseling met **ALBERT**, ten gevolge waarvan bepaald werd, dat de beide familiën in de maand juli te *Toulon* zouden bijeenkomen, waarheen een oorlogschip den jongen zee-officier van *Pondichery* voerde, en dat dan spoedig daarop het huwelijk te *Toulon* zoude voltrokken worden.

CARDAN legde zich ter ruste, en droomde, zooveel van het gelezene, dat hij den volgenden morgen bij

eene koele en bedaarde redenering, de beelden zijner fantasie eenigszins regelde en schikte en een helsch plan in het hoofd had. Zijne eerste zorg was zich wat beter te kleeden, zijne tweede, zich in een welgesteld hotel te logeren, zijne derde, om eenen handlanger te zoeken. Dezen vond hij in een herberg van minderen rang. Het was een bleek jong mensch van 25 twintig jaren, wiens geheel voorkomen weezin tegen arbeid en wiens oogen wellust verraadden.

Het maaksel en de vorm zijner versletene kleederen droegen sporen van voormalige welvaart. Door middel van eenige glazen brandewijn knoopte **CARDAN** met dit wezen een gesprek en kennismaking aan en vond in den nieuwen vriend een geschikt werktuig. Eenige daalders maakten den jongen dagdief bereidvaardig en gewillig om blindelings de bevelen van zijnen meester op te volgen.

Tot volvoering zijns plans behoefde **CARDAN** eene grotere som gelds dan die, welke hij aan **DE MELLAN**'s ontvreemd had, welke buitendien ten einde liep. De wisselaars te *Marseille*, minder omzigtig dan hunne ambtgenooten te *Parijs*, stelden hunne dubbele *Napoleon's* en hunne piasters te lichtvaardig aan de roofzucht van welafergiste dieven bloot. **CARDAN**, die, als het ware, zijne vingers omzigtbaar wist te maken, wisselde zijne laatste daalders tegen *Louis d'or*, en wist bij die gelegenheid twee rollen gouds in zijne zakken te futselen. Met dezen nieuwen voorraad zag hij zich in staat gesteld om iets meer en iets groeters uit te rigten.

Zijn nieuwe vriend heette **VALENTIN PROCHERA**. Deze behield bloot zijnen voornaam, terwijl hij tot **CARDAN**'s kamerdienaar verheven werd, die, van zijnen kant, den naam van **ALBERT DE KERRBRIANT** aannam. De last, dien **PROCHERA** van zijnen meester ontving, eischte groote behoedzaamheid. Hij soude zich naar het landgoed van mevrouw **DE MELLAN** begeven, om de gelegenheid der plaats op te nemen, vóór dat de hoofdpersoon kwame, om er zijn rol te spelen.

(Vervolg hierna.)

Ingezonden stukken.

Cour royale de Nimes.

Samedi, 27 mai 1843.

L'administration des chemins de fer du Gard avait concédé aux sieurs CHABAND, loueurs de voitures, le privilège exclusif d'entrer dans l'enceinte de la gare au moment du départ et de l'arrivée des convois. Cette concession était la ruine des sieurs BOSQ et BOMPARD, voituriers, qui avaient consacré des omnibus à amener des voyageurs de l'intérieur de la ville à l'embarcadere, et de l'embarcadere dans la ville. Les agents des sieurs CHABAND, ayant l'entrée du débarcadere, abordèrent les premiers les voyageurs, et accaparaient ainsi le public. — Les sieurs BOSQ et BOMPARD assignèrent la compagnie devant le tribunal de Nimes, pour être ordonné que dorénavant la porte de l'embarcadere leur serait ouverte comme à CHABAND, ou que CHABAND serait traité comme on les traitait eux-mêmes.

Il s'agissait de décider en droit, si les chemins de fer sont une dépendance du domaine public, ou si une compagnie concessionnaire de chemin de fer peut, en ce qui concerne le chemin, rendre, de sa propre autorité, des arrêtés de police, traiter avec une entreprise pour le transport des voyageurs, et interdire à une entreprise rivale l'entrée de la gare.

Le tribunal repoussa la demande des sieurs BOSQ et BOMPARD; mais en appel la cour royale de Nimes a reformé ce jugement et fait injonction à la compagnie du chemin de fer, d'accorder à des voitures ce qu'elle refusait à d'autres par usurpation du droit de police, appartenant exclusivement à l'autorité compétente.

Advertentiën.

BOEKHANDEL, BOEKBINDERIJ EN STEENDRUKKERIJ.

De Ondergeteekende heeft het genoegen te berigten, dat hij, door aankoop, eigenaar geworden is van den alom gunstig bekenden *Boekhandel, Boekbinderij en Steendrukkerij* des Heeren **M. K. MULDER & Comp.** alhier en dat hij die onder zijnen naam zal voortzetten. Hij vereelt zich in de gunst zijner Land- en Stadgenooten aan; terwijl hij zich durft vleijen, hun naar genoege te kunnen bedienen: Eene geregelde correspondentie met het Binnen- en Buitenland stelt hem in staat, alles zoo spoedig moge-

lijk te bezorgen. Zijne Binderij is op eene Moderne wijze ingerigt, zoodat hij aan den heerschenenden netten smaak kan voldoen. Ook er bij hem gratis te bekomen **BOEKENLIJST** der Nieuwste *Hollandsche en Fransche* alom bekende *Engelsche en Hoogduitsche* **WERKEN**: de maandelijks, de laatste op meer ongeregelde tijden *Arnhem*, Augustus 1843.

J. G. STENFERT KROON
(Bakkerstraat Wijk D, No. 10)

Tot ongekende lage Prijzen.

Doordien een van het Huis de Weduwe **L. PRINS** zich, met November aanstaande, voor vestigen zal in de Spuistraat, te 's *Gravenhage* zullen, tot opruiming, eenige **RESTANTEN** van Artikelen, bestaande in differente soorten **LAKENS, ZIJDEN, LINNEN, PELLEN, TOENEN, MANUFACTUREN**, enz., enz., tot beneden den inkoops-prijs, *à tout prix*, verkocht worden.

§ § § Een **JONGELING**, oud twee en twintig jaren van de Roomsche-Catholijke dienst, bekend met het vak van **KRUIJNERSWAREN**, wenschte weder, tegen 10 vember aanstaande, in eene dergelijke *Arnhem* geplaatst te zien, waar tevens de gelegenheid stond, zich in het vak van *Tabak* te bekwaamen. Adres met franco brieven, onder Letter **K**, bij Boekhandelaar **G. VAN ELDIK THIEME**, *Arnhem*.

Voor f 60 te Koop:

Eene voor acht dagen versch gewordene hebbende **EZELIN** met **VEULEN**. Franco te bevragen bij den Boekhandelaar **W. J. RAADGEEP**, te *Doetinchem*.

ARNHEM.

De Tandmeester LEHMAN JOSEPH SON

zal, tot den 2den September ten huize van den **H. HOLTERS**, logeren.

VERANDERING DER UREN VAN VERTRIEFSTOOMVAART

VOOR DEN NEDER- EN MIDDELDORPSCHEN MAATSCHAPPIJ

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*: elken *Zondag* en *Vrijdag*, des morgens ten 9 ure, elken *Dingsdag*, des voormiddags ten 10 ure.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*: elken *Maandag*, *Woensdag*, *Vrijdag* en *Zaterdag*, des morgens ten 6½ ure.

Van *Arnhem* naar *Mainz* en *Mannheim*: elken *Maandag*, *Woensdag*, *Vrijdag* en *Zaterdag*, des voormiddags omstreeks 3¼ ure.

Nadere informatiën bij de Agenten. *Arnhem*, 1 Augustus 1843.

C. W. BALOGH

* * De Boekhandelaar **NIJHOFF**, te *Arnhem*, op den 10^{den} Augustus 1843, aan den Heer Burgemeester vertaling in het Nederduitsch vertoond:

Meredith. By the countess of Blessington. In three Lond. 1843.

* * Bij **J. OOMKENS** te *Groningen*, is gratis mede te bekomen bij **SCHALEKAMP, VAN DE GRAMPPEL & BAKKER** te *Amsterdam*, de *Gebroeders CLEEF* te 's *Hage*, en verder alom:

IETS, over

EEN PAAR PUNTEN VAN TITEL 2. VAN REGTS-KOSTEN. f 30 Cents.

Waterschoote te Arnhem.

Den 21 Aug. 2 El 7 Palm 5 duim; gew. 0 Duim; gew.

Beursbericht.

Effecten-societeit, ten half 5 ure, Zondag, 21 augustus.

Integralen 53½. 5 pcts. 101. Oost-Indische 99½. *Ardoins* 18½. Onbepaalde Dito 16½. pons 19. *Portugese* 42½. *Mexik.* 35.

In Integralen zijn heden belangrijke posten zet; de stemming daarin was iets aangenaam.

Voor Spaansche was ingehijks tot hooger meerdere vraag. In de overige genoteerde was de handel van minder beteekenis.

Te *Arnhem*, bij **C. A. THIEME**, Boekhandelaar.